

Støtteerklæring

Ann-Sophie Sexbjerg, IMCC-Esbjerg

Som Danmarks femtestørste by med rigeligt med muligheder for videregående uddannelse, virker Esbjerg på papiret måske ikke så anderledes fra en hvilken som helst anden dansk by brandet som 'studieby'. Men vi er anderledes. Der er naturligvis de små ting, der gør, at Esbjerg adskiller sig – infrastruktur, befolkningstæthed, følelsen af først og fremmest at være i en havneby fremfor en studieby – men der er også større forskelle, der gør at det er noget specielt at studere i Esbjerg. København har 10 gange så mange studerende på videregående uddannelser som Esbjerg, og hvorimens det antal i mange landsdele stiger, har optaget på videregående uddannelser i Esbjerg været faldende gennem de sidste par år. Så hvad er det, der gør en by til et attraktivt sted at studere?

De fleste studerende vil formentlig være enige i, at den vigtigste faktor i et godt studieliv ikke så meget er 'studiet', som det er 'livet'. Jeg er Esbjergenser, ikke blot fordi jeg er bosat i Esbjerg, men fordi jeg engagerer mig i studiebyen Esbjerg, og for mig har IMCC været en vigtig faktor for det. IMCC er en landsdækkende, frivillig organisation, der kæmper for sundhedsfremme på mange forskellige fronter, og det at have været en del af den vigtige opgave gennem min studietid har været helt altafgørende for mit studieliv. Det har dog ikke været let. Esbjerg er en ung studieby, der kæmper med at holde sig attraktiv. IMCC Esbjerg er en endnu yngre lokalafdeling, der har kunnet mærke konsekvenserne af Esbjergs størrelse siden vores spæde start i 2016. Vi har ikke samme antal hænder, som de har i Aarhus, men vi arbejder gerne for halvanden person hver, fordi vi brænder for IMCC. Når man eksempelvis som mig er del af en aktivitet, der underviser på folkeskoler, bruger vi gerne den ekstra tid på transport til Als, fordi vi ikke har over 200 folkeskoler i cykelafstand, som tilfældet er i København. Vi kan ikke tilbyde deltagelse i alle IMCCs aktiviteter, men de aktiviteter, vi har, bliver der kæmpet for med blod, sved og tårer.

Vi har kæmpet, og vi fortsætter med at kæmpe, fordi vi tror på projektet IMCC Esbjerg. Men i følge Dansk Ungdoms Fællesråd er det ikke nok. IMCC Esbjerg – den vigtigste del af mit studieliv – eksisterer slet ikke i DUFs terminologi, fordi vi skønnes til ikke at have haft et højt nok aktivitetsniveau. Det betyder ikke blot at vi mister vores tilskud i Esbjerg, men at hele IMCC mister deres drifttilskud, fordi vi ikke har nok aktive lokalafdelinger.

Vi har alle i IMCC Esbjerg prioriteret vores frivillige arbejde over alt andet, fordi det har givet os en følelse af sammenhold, fordi vi finder arbejdet vigtigt, og fordi det har tilføjet 'liv' til vores 'studieliv', men i kraft af DUFs afgørelse, bliver det nu endnu sværere for os at holde liv i vores seks lokalafdelinger – og vi ER seks lokalafdelinger. Seks lokalafdelinger med ildsjæle, der alle brænder for at gøre en forskel lokalt og globalt. IMCC er en kæmpe organisation, der udøver et vigtigt stykke arbejde, og det har vi tænkt os at blive ved med, men vi har brug for finansiering. Så hvor meget mere over evne forventes vi at arbejde blot for at få lov til at eksistere?